

12/26/2013

بازیگران بازار فارکس

آموزش گام به گام

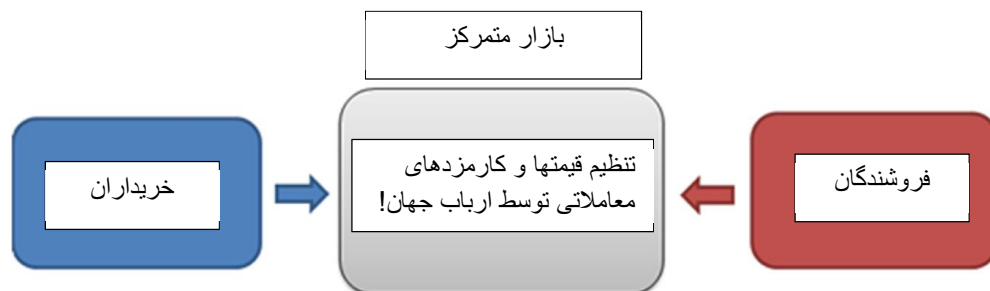
FOREXer

- ساختار بازار فارکس
- بازیگران بازار فارکس
- تاریخچه فارکس

ساختار بازار فارکس

اجازه دهید ابتدا بازاری را که احتمالا با آن بسیار آشنا هستید بررسی کنیم: بازار سهام. ساختار بازار سهام به صورت زیر است:

تصویر 1-2

«هیچ چاره‌ای ندارم جز اینکه به سراغ بورس‌های متمرکز بروم!»

بازار سهام بر اساس طبیعت خود تمایل دارد که بسیار انحصارطلب باشد. تنها یک نهاد و یک متخصص وجود دارد که قیمت‌ها را کنترل می‌کند. همه معامله‌گران باید هوای این متخصص را داشته باشند! به همین دلیل، قیمت‌ها را به راحتی می‌توان تغییر داد تا به نفع متخصص باشد و نه معامله‌گران.

چگونه این امر اتفاق می‌افتد؟

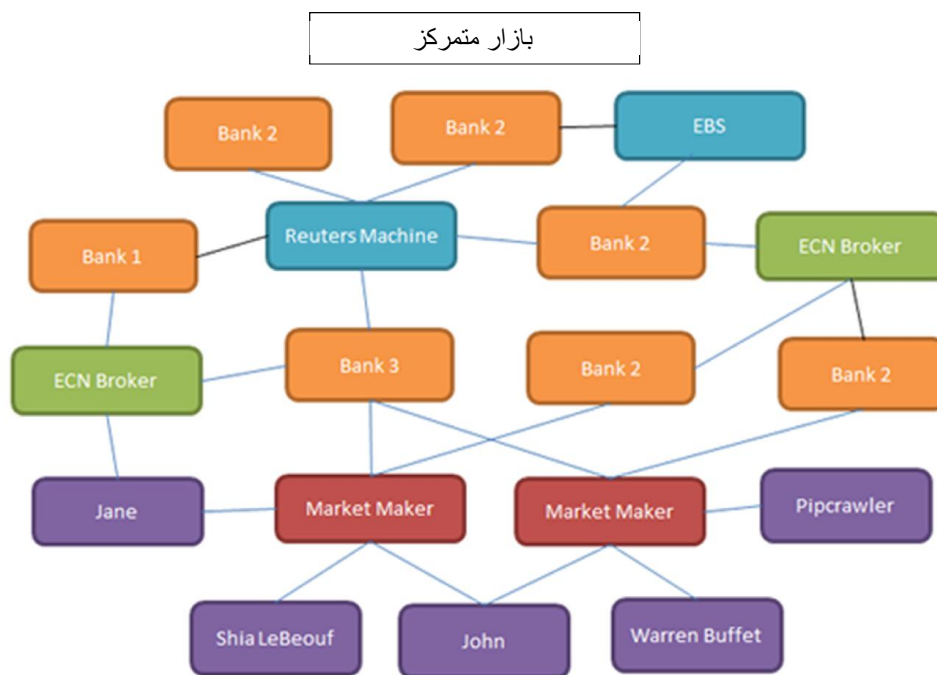
در بازار سهام، متخصص مجبور است دستور مشتریان را انجام دهد. در حال حاضر، فرض کنید تعداد فروشندگان به طور ناگهانی بیش از تعداد خریداران شود. متخصص، که مجبور به انجام دستور مشتریان خود (فروشندگان در این مورد) است، مجموعه‌ای از سهام را دارد که نمی‌تواند آنها را به فروش برساند و این سهامها روی دستش می‌ماند!

به منظور جلوگیری از چنین اتفاقی، متخصص فقط کارمزد را گسترش می‌دهد یا هزینه را افزایش می‌دهد تا مانع ورود فروشندگان به بازار شود. به عبارت دیگر، متخصص می‌تواند مظنه‌هایی را که ارائه می‌دهد دستکاری کند تا نیازهایش را برآورده سازد.

معامله نقدی فارکس غیرمتمرکز است

بر خلاف معامله سهام یا آتی، لازم نیست بورس متمرکز را تجربه کنید که در آنها تنها یک قیمت وجود دارد. در بازار فارکس، هیچ قیمت واحد برای یک ارز در هیچ زمانی وجود ندارد و این بدین معنی است که مظنه‌های مختلفی از سوی معامله‌گران متفاوت داده می‌شود.»

تصویر 1-3

انتخاب‌های بسیار زیاد! عالی!

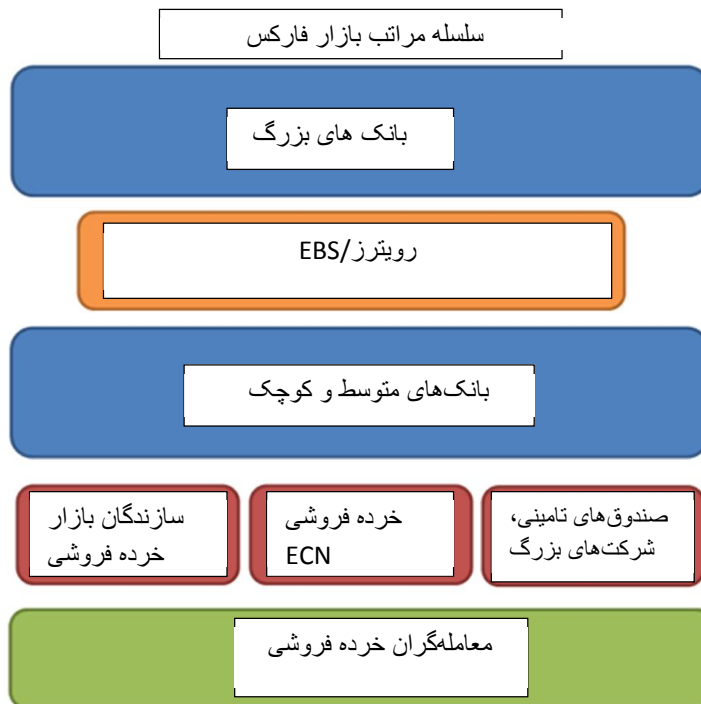
این امر ممکن است در ابتدا عجیب باشد اما چیزی است که بازار فارکس را بسیار جذاب می‌سازد! این بازار بسیار بزرگ است و رقابت میان معامله‌گران آنقدر شدید است که تقریباً همیشه می‌توانید بهترین معامله را به دست آورید. و چه کسی این را نمی‌خواهد؟

همچنین، نکته جالب در مورد بازار فارکس این است که می‌توانید آن را در هر جایی انجام دهید.

نردبان فارکس

اگرچه بازار فارکس غیرمتمرکز است، خالص نیست و پر هرج و مرج است! شرکت کنندگان در بازار فارکس را می‌توان به صورت نردبان سازماندهی کرد. برای درک بهتر منظور ما، در اینجا مثال ساده‌ای ارائه می‌شود:

تصویر 4-1

در راس نردبان بازار فارکس بازار بین بانکی است. شرکت کنندگان در این بازار که بزرگ ترین بانک های جهان و برخی بانک های کوچک ترند، به طور مستقیم با یکدیگر معامله می کنند یا به صورت الکترونیکی از طریق مبادلات الکترونیکی EBS یا مبادلات فوری در رویترز رقابت بین این دو شرکت - EBS و رویترز - شبیه کوکا و پپسی است. در جنگ دائمی برای به دست آوردن مشتریانند و به طور مستمر تلاش می کنند تا یکدیگر را بازار مغلوب کنند. در حالی که هر دو شرکت اکثر جفت ارزها را ارائه می کنند، برخی جفت ارزها نقدتر از سایرین اند.

برای نرم افزار EBS جفت ارزهای EUR/USD, USD/JPY, EUR/JPY, EUR/CHF, USD/CHF نقدترند.

در عین حال، برای نرم افزار رویترز GBP/USD, EUR/GBP, USD/CAD, AUD/USD, NZD/USD نقدترند.

همه بانک هایی که بخشی از بازار بین بانکی اند می توانند نرخ های ارائه شده از سوی یکدیگر را مشاهده کنند، اما این لزوماً بدین معنی نیست که هر کسی می تواند با آن قیمت ها معامله کند.

مانند زندگی واقعی، نرخ تا حد زیادی به ارتباط ایجاد شده بین اعتبار و طرف های معامله وابسته خواهد بود.

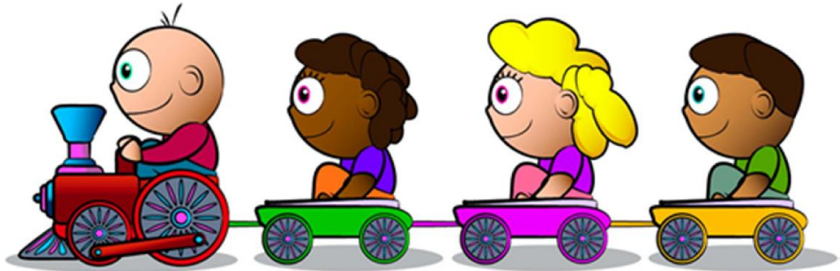
رتبه بعدی در این نردبان، صندوق های تامینی، شرکت های بزرگ و ارائه دهندگان قیمت ها هستند. از آنجا که این موسسات روابط اعتباری محکم با شرکت کنندگان بازار بین بانکی ندارند، باید تراکنش های خود را از طریق بانک های تجاری انجام دهند. این بدان معنی است که نرخ های شان کمی بالاتر و گران تر از کسانی است که بخشی از بازار بین بانکی اند.

در پایین نردبان، معامله‌گران خرده فروشی هستند. سابق بر این شرکت در بازار فارکس برای ما مردم متوسط بسیار دشوار بود اما، به لطف ظهور اینترنت و کارگزاران خرده فروشی، موانع دشوار برای ورود به بازار فارکس برداشته شده‌اند. آنها این شانس را به ما دادند که با راس نردبان در تماس باشیم.

بازیگران بازار فارکس

بازیگران بازار

حالا که ساختار کلی بازار فارکس را می‌دانید، اجازه دهید آن را بیشتر بررسی کنیم تا بفهمیم که این افراد دقیقا چه کار می‌کنند. ضروری است که ماهیت بازار نقدی فارکس و بازیگران اصلی را درک کنید.

تا اواخر دهه 1990 تنها «کله گنده‌ها» می‌توانستند این بازی را انجام دهند. شرط اولیه برای معامله این بود که 10 تا 50 میلیون دلار برای شروع کار داشته باشید! فارکس در ابتدا قرار بود توسط بانکداران و موسسات بزرگ استفاده شود نه ما «کوچولوها». با این حال، به دلیل ظهور اینترنت، شرکت‌های آنلاین داد و ستد فارکس در حال حاضر قادر به ارائه حساب‌های معامله به معامله‌گران «خرده فروشی» مانند ما هستند.

بازیگران بزرگ در این بازار عبارتند از:

1. بانک‌های بزرگ

از آنجا که بازار فارکس غیر متمرکز است، بزرگ‌ترین بانک‌های دنیا تعیین کننده نرخ‌های ارزند. بر اساس عرضه و تقاضا برای ارزها، آنها معمولا تنها کسانی اند که کارمزد خرید/فروش را ایجاد می‌کنند که همه ما عاشقش هستیم (یا از آن نفرت داریم).

این بانک‌های بزرگ، در مجموع موسوم به بازار بین بانکی، مبالغ هنگفت معاملات بازار فارکس را هر روز برای مشتریان و خودشان برمی‌دارند. چند تا از این بانک‌های بزرگ عبارتند از: UBS، Barclays Capital، دویچه بانک، و سی‌تی‌گروپ. می‌توان گفت که بازار بین بانکی بازار ارز خارجی است.

2. شرکت‌های تجاری بزرگ

شرکت‌ها به منظور انجام کسب و کار در بازار ارز شرکت می‌کنند. به عنوان مثال، اپل هنگام خرید قطعات الکترونیکی از ژاپن برای محصولات خود باید ابتدا دلارهای آمریکا را به یین ژاپن تبدیل کند. از آنجا که حجمی که معامله می‌کنند بسیار کوچک‌تر از حجم معامله در بازار بین بانکی است، این نوع بازیگر بازار معمولا با بانک‌های تجاری برای انجام معاملاتشان سروکار دارند.

ادغام‌ها و خریدها (M&A) بین شرکت‌های بزرگ همچنین می‌توانند موجب ایجاد نوسانات نرخ ارز شوند. در ادغام‌ها و خریدهای فرامرزی، بسیاری از مکالمات ارزی اتفاق می‌افتد که می‌تواند قیمت‌ها را دچار نوسان می‌کند.

3. دولت‌ها و بانک‌های مرکزی

دولت‌ها و بانک‌های مرکزی، از جمله بانک مرکزی اروپا، بانک مرکزی انگلستان، و فدرال رزرو، به طور منظم در بازار فارکس نیز مشارکت می‌کنند. درست مثل شرکت‌ها، دولت‌ها در بازار فارکس برای انجام عملیات خود، پرداخت‌های تجاری بین‌المللی، و جابجایی ذخایر ارز خارجی خود شرکت می‌کنند.

در همین حال، وقتی بانک‌های مرکزی به تنظیم نرخ‌های بهره برای کنترل تورم می‌پردازند، بر بازار فارکس تاثیرگذارند. با انجام این کار، می‌توانند بر ارزشگذاری پول تاثیر بگذارند. همچنین مواردی برای دخالت بانک‌های مرکزی، به طور مستقیم یا شفاهی، در بازار فارکس وجود دارد و آن زمانی است که می‌خواهند نرخ‌های ارز را برابر کنند. گاهی اوقات، بانک‌های مرکزی فکر می‌کنند که ارزش پولشان بالا یا پایین قیمت گذاری شده است، بنابراین شروع به عملیات فروش/خرید گسترده برای تغییر نرخ ارز می‌کنند.

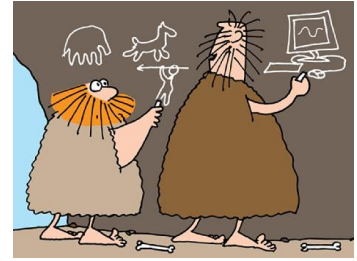
4. سفته‌بازان

«برای برد آمده‌ایم!»

این احتمالاً شعار سفته‌بازان است. سفته‌بازان که نزدیک به 90 درصد از حجم معاملات را تشکیل می‌دهند در همه اشکال و اندازه‌ها وجود دارند. بعضی از آنها جیب پرپول دارند، برخی کمتر اما همه آنها در فارکس برای کسب درآمد شرکت می‌کنند.

نگران نباشید... بعد از فارغ التحصیلی از مدرسه پیپسولوژی، می‌توانید بخشی از این جمعیت باحال باشید! البته، برای موفقیت باید صبور باشید!

تاریخچه فارکس

در پایان جنگ جهانی دوم، تمام جهان چنان هرج و مرجی را تجربه می‌کرد که دولت‌های بزرگ غربی نیاز به ایجاد سیستم برای ایجاد ثبات در اقتصاد جهانی را احساس کردند.

به همین منظور قرارداد جهانی منعقد شد با نام قرارداد « برتون وودز » که نرخ تبادل تمامی ارزها با طلا را تعیین می‌کرد. این کار برای مدتی نرخ ارز را تثبیت کرد اما وقتی اقتصادهای بزرگ جهان شروع به تغییر و رشد با سرعت‌های مختلف کردند، قوانین این سیستم خیلی زود منسوخ شدند.

در سال 1971، قرارداد برتون وودز لغو و سیستم ارزشگذاری پولی جایگزین آن شد و بازار ارز به بازار شناور آزاد تکامل یافت، که در آن نرخ ارز با عرضه و تقاضا تعیین می‌شد.

در ابتدا، تعیین نرخ ارز مناسب خیلی سخت بود اما پیشرفت در تکنولوژی و ارتباطات، در نهایت اوضاع را آسان‌تر کرد. در دهه 90، به لطف کامپیوتر و رشد پررونق اینترنت (به سلامتی آقای ال گور)، بانک‌ها شروع به ایجاد نرم افزار معاملاتی کردند. این نرم افزارها برای ارسال مظنه‌های قیمت به مشتریان طراحی شدند به طوری که معامله‌گران را قادر به اجرای فوری معاملات می‌ساخت. در همین حال، برخی کارگزاری‌ها اقدام به معرفی معاملات مبتنی بر اینترنت برای کردند.

این نهادها که موسومند به «کارگزاران خرده فروشی فارکس»، با فراهم کردن حجم معامله کوچک‌تر، معامله را برای افراد مختلف با توانایی مالی متفاوت آسان‌تر کردند. بر خلاف بازار بین بانکی که در آن حجم معامله استاندارد یک میلیون واحد است، کارگزاران خرده‌فروشی به اشخاص امکان دادند که حتی با 1000 واحد معامله کنند!

کارگزاران خرده فروشی فارکس

در گذشته، تنها دلالان بزرگ و صندوق‌های سرمایه‌گذاری بسیار بزرگ می‌توانستند ارزها را معامله کنند اما به لطف کارگزاران خرده فروشی فارکس و اینترنت، دیگر این طور نیست.

عدم وجود موانع برای ورود به بازار سبب شده که هر فردی بتواند با یک کارگزار قرارداد ببندد، حساب باز کند، پول واریز کند و در آسایش خانه به معامله فارکس بپردازد. کارگزاران اساساً بر دو قسم اند :

1. سازندگان بازار (Market Makers): همانطور که از نامشان پیداست، خودشان پیشنهاد قیمت‌های خرید و فروش را تعیین می‌کنند.
2. شبکه ارتباطات الکترونیکی (ECN): که از بهترین پیشنهاد استفاده می‌کند و قیمت‌های موجود از نهادهای مختلف در بازار بین بانکی را درخواست می‌کند.

سازندگان بازار

فرض کنید می‌خواهید برای خوردن حلزون به فرانسه بروید. برای داد و ستد در آن کشور، ابتدا باید به بانک یا صرافی محل‌تان بروید و مقداری یورو بخرید. برای اینکه آنها طرف مقابل معامله شما باشند، باید توافق کنید که پول کشور خود را با قیمتی که آنها تعیین می‌کنند تبادل کنید.

مانند همه تراکنش‌های کسب و کار، نکته‌ای هست. در این مورد، به شکل کارمزد خرید/فروش است.

به عنوان مثال، اگر قیمت خرید (پیشنهاد) بانک برای EUR/USD 1.2002 و قیمت فروش آنها (درخواست) 1.2002 است، پس کارمزد خرید/فروش 0.0002 است. اگرچه به ظاهر کوچک است، اما هنگامی که در مورد میلیون‌ها تراکنش فارکس در هر روز صحبت می‌کنید، سود هنگفتی برای سازندگان بازار ایجاد می‌کند!

می‌توان گفت که سازندگان بازار بلوک‌های سازنده اساسی در بازار ارز خارجی هستند. سازندگان بازار خرده‌فروشی در واقع نقدینگی را با «بسته بندی مجدد» اندازه، قرارداد بزرگ عمده فروشان را به قطعات کوچک فراهم می‌کنند. بدون آنها، معامله فارکس برای افراد متوسط بسیار سخت خواهد شد.

شبکه ارتباطات الکترونیکی

شبکه ارتباطات الکترونیکی نامی برای نرم افزارهایی است که به طور خودکار دستورهای خرید و فروش مشتری را با قیمت‌های اعلام شده مطابقت می‌دهند. این قیمت‌های اعلام شده از سازندگان بازار، بانک‌ها، و حتی دیگر معامله‌گرانی که از ECN استفاده می‌کنند جمع آوری می‌شود. هر گاه دستور خرید یا فروش خاصی صورت می‌گیرد، با بهترین قیمت خرید/فروش موجود مطابقت داده می‌شود.

با توجه به توانایی معامله‌گران برای تعیین قیمت خود، کارگزاران ECN معمولاً کمیسیون بسیار کمی برای معاملات دریافت می‌کنند. ترکیبی از کارمزدهای اندک و کمیسیون اندک معمولاً موجب می‌شود هزینه‌های تراکنش کارگزاران ECN بسیار پایین باشد.